

המוסד לביטוח לאומי
משרד ראשי

אגף ביטוח נפגעי עבודה
תחום דמי פגיעה

טלפון: 02 – 6709211
פקס: 02 – 6709032

כ' סיון תשע"ד
18 יוני 2014

המען למכתבים:
שד' וייצמן 13
ירושלים 91909

ליקוי שמיעה סעיף 84א(ב)(1) לחוק – עדכון

סעיף 84א.ב(1) לחוק קובע כי "רעש תמידי באוזניים (להלן טינטון) עקב חשיפה לרעש לא יוכר כפגיעה בעבודה אלא אם התקיים האמור בסעיף קטן (א) וכן כל אלה:

(1) כושר השמיעה בתדירויות הגבוהות פחת בשיעור של 25 דציבל לפחות בכל אחת מהאוזניים, לענין זה, "תדירויות גבוהות" – תדירויות של 3000 ו-4000 מחזורים בשניה."

בחוזר נ"ע מיום 21.8.2007 נקבע במפורש כי ההפחתה היא בשיעור של 25 דציבל לפחות בכל אחת מהאוזניים וכי הכוונה היא להפחתה של 25 דציבל הן בתדירות 4000 הרץ והן בתדירות 3000 הרץ - לא ממוצע.

לדוגמה: בתדירות 4000 הרץ קיימת ירידה בשיעור 30 דציבל.
בתדירות 3000 הרץ קיימת ירידה בשיעור 20 דציבל.

מקרה זה אינו עונה על התנאי שבסעיף 84א.ב(1) שכן לא קיימת ירידה של 25 דציבל לפחות בכל אוזן.

הפסיקה העדכנית (בג רחמים נגד המוסד עב"ל 08 – 525) קובעת כי הפרשנות הראויה שיש לתת לסעיף 84א.ב(1) לחוק היא, שיש לבחון את ממוצע הירידה בשמיעה בתדירויות הגבוהות בכל אחת מהאוזניים בדומה לפרשנות שניתנה לממוצע הירידה בשמיעה בתדירויות הדיבור.

לדוגמה: בתדירויות 3000 הרץ קיימת ירידה של 20 דציבל.
בתדירויות 4000 הרץ קיימת ירידה של 30 דציבל.

במקרה זה הממוצע של ספי השמיעה הוא 25 דציבל ומשכך לפי הכללים החדשים להבדיל מהמקרה הקודם הוא עונה על התנאי שנקבע בסעיף 84א.ב(1) לחוק.

לפיכך מעתה יש לבחון האם כושר השמיעה בתדירויות הגבוהות פחת בשיעור של 25 דציבל בממוצע בכל אחת מהאוזניים, ולא כפי שהיה עד כה.
בברכה
גלילה

